

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1154

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 decembrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		preuniversitar și studenților din instituțiile de învățământ superior pentru menținerea stării de sănătate a colectivităților și pentru promovarea unui stil de viață sănătos	
Decizia nr. 613 din 5 noiembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV și V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017 pentru modificarea art. 1 alin. (1) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome și pentru modificarea art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice	2-6	1.827. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	7 8-9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
404. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea art. 21 din anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.002/2016 privind aprobarea schemei de ajutor de stat „Servicii de silvomediu, servicii climatice și conservarea pădurilor”	6	Decizia nr. 348 din 6 octombrie 2025 (Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10-15
1.503/6.821. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului educației și cercetării pentru aprobarea Metodologiei privind asigurarea asistenței medicale a antepreșcolarilor, preșcolarilor, elevilor din unitățile de învățământ			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 613

din 5 noiembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV și V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017 pentru modificarea art. 1 alin. (1) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome și pentru modificarea art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV și V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017 pentru modificarea art. 1 alin. (1) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome și pentru modificarea art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, excepție ridicată de Societatea Transearch International — S.R.L. din comuna Tunari, județul Ilfov, în Dosarul nr. 41.076/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.126D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 41.076/3/2017, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV și V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017 pentru modificarea art. 1 alin. (1) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome și pentru modificarea art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice**, excepție ridicată de Societatea

Transearch International — S.R.L. din comuna Tunari, județul Ilfov, într-un dosar având ca obiect soluținarea unui litigiu privind achiziții publice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate nu îndeplinesc condițiile de claritate și previzibilitate, întrucât sunt contradictorii.

6. În primul rând, dacă în art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017 se arată în mod expres că dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 se aplică instituțiilor financiare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017 se arată în mod expres că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 nu se aplică instituțiilor financiare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006.

7. În al doilea rând, oportunitatea și urgența emiterii acestei ordonanțe de urgență nu sunt compatibile cu dispozițiile exprese ale art. 115 din Constituție, nefiind identificată situația extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, iar obligația de a motiva urgența în cuprinsul acesteia nu poate fi reținută ca fiind îndeplinită în condițiile în care există posibilitatea reală de a fi utilizată procedura generală de legiferare, și anume prin intermediul Parlamentului României, supunându-se modificările votului aleșilor.

8. În al treilea rând, este vorba despre drepturi reale și legale, respectiv despre drepturi de creanță asupra bugetului statului care pot fi restrânse doar în contextul legal constituțional.

9. În al patrulea rând, dispozițiile legate criticate contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. Drepturile și obligațiile dobândite anterior intrării în vigoare a dispozițiilor legate supuse controlului nu pot fi subiect al acestor texte legale, în caz contrar aducându-se atingere principiului neretroactivității legii civile.

10. Totodată, invocă și o discriminare — prin excluderea unei singure categorii de contracte de achiziție publică (cea care are legătură cu autoarea excepției), în mod intempestiv. Or, astfel cum rezultă din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și a Curții Constituționale, orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoge, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, reprezintă discriminare.

11. De asemenea, se subliniază că prin încetarea de drept a procedurilor de selecție care determină modificarea regimului juridic al contractelor în vigoare încheiate în baza unor legi anterioare se încalcă principiul neretroactivității legii, ajungându-se la pierderea unor drepturi câștigate.

12. Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. IV și V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017 pentru modificarea art. 1 alin. (1) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome și pentru modificarea art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 5 aprilie 2017, aprobată prin Legea nr. 178/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2017 pentru modificarea art. 1 alin. (1) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome și pentru modificarea art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 20 iulie 2017.

17. Dispozițiile legale criticate punctual au următorul conținut:

— Art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017: „*Alineatele (2) și (3) ale articolului 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:*

«(2) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică inclusiv la următoarele întreprinderi publice:

a) *instituțiile financiare și societățile de servicii de investiții financiare și societățile de administrare a investițiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;*

b) *societățile a căror activitate este reglementată de Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.*

(3) *Sunt exceptate de la aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență Regia Autonomă „Rasirom”, Compania Națională „Romtehnica” — S.A. și instituțiile de credit prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu*

modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.»”;

— Art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017: „(1) *La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență încetează de drept procedurile de selecție a membrilor consiliului de administrație, directorilor, membrilor consiliului de supraveghere și membrilor directoratului la instituțiile de credit, declanșate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și contractele încheiate în legătură cu aceste proceduri de selecție cu experții independenți specializați în recrutarea resurselor umane, dacă este cazul.*

(2) *Plata serviciilor prestate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență făcând obiectul contractelor încheiate cu experții independenți specializați în recrutarea resurselor umane, în legătură cu procedurile de selecție menționate la alin. (1), se face de către contractant, în condițiile legii.”*

18. Curtea observă că prevederile art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 au fost modificate prin art. I pct. 1 din Legea nr. 187/2023 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 29 iunie 2023. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate, întrucât continuă să își producă efecte juridice în cauză.

19. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, în art. 11 alin. (1) privind dreptul internațional și dreptul intern, în art. 15 — *Universalitatea*, în art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, în art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, în art. 67 — *Actele juridice și cvorumul legal*, în art. 73 — *Categorii de legi*, în art. 108 — *Actele Guvernului*, în art. 115 — *Delegarea legislativă*. Se mai invocă art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 paragraful 1 privind dreptul de proprietate din Primul Protocol la aceeași convenție.

20. Din formularea excepției de neconstituționalitate se poate deduce în mod rezonabil că autoarea acesteia a înțeles să invoce și prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, potrivit jurisprudenței sale referitoare la art. 115 alin. (4) din Constituție (spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005), Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare; reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998). De asemenea, în accepțiunea Deciziei nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006, inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare constituie în mod evident o barieră constituțională în calea

adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu (a se vedea și Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014). Astfel, pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public.

22. Cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 255 din 11 mai 2005, precitată, Curtea a reținut că invocarea elementului de oportunitate, prin definiție de natură subiectivă, căruia i se conferă o eficiență contributivă determinantă a urgenței, ceea ce, implicit, îl convertește în situație extraordinară, impune concluzia că aceasta nu are, în mod necesar și univoc, caracter obiectiv, ci poate da expresie și unor factori subiectivi.

23. Din analiza jurisprudenței menționate rezultă că numai existența unor elemente cu caracter obiectiv, care nu au putut fi prevăzute, poate determina apariția unei situații a cărei reglementare se impune cu celeritate. Constatarea acestor elemente se realizează de Guvern, care este obligat să motiveze intervenția sa în preambulul actului normativ adoptat. Prin urmare, așa cum Curtea a reținut în jurisprudența sa, oportunitatea legiferării se limitează la decizia de a adopta sau de a nu adopta actul normativ, de a avea o conduită activă sau pasivă, în condițiile în care sunt demonstrate elementele cu caracter obiectiv, cuantificabil, prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție. Cu alte cuvinte, decizia legiferării aparține în exclusivitate legiuitorului delegat, care, dacă hotărăște reglementarea unei anumite situații juridice, are obligația de a se conforma exigențelor constituționale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 68 din 27 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 181 din 14 martie 2017, paragraful 87, Decizia nr. 237 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 16 iunie 2020, paragraful 47, precum și Decizia nr. 198 din 24 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 21 aprilie 2021, paragraful 58).

24. În preambulul ordonanței de urgență criticate s-a arătat că „instituțiile de credit au o reglementare specifică, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, iar dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, nu au fost corelate cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, creând, pe de o parte, o serie de disfuncționalități, iar, pe de altă parte, contradicții, astfel că este necesar a se excepta de la aplicarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile de credit”. Se mai arată că „neadoptarea în regim de urgență a măsurii poate conduce la perturbări majore în activitatea instituțiilor de credit”.

25. Curtea mai menționează că în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2017 se reliefează că legislația specifică, aplicabilă instituțiilor de credit, cuprinde norme și etape procedurale pe care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 nu le-a avut în vedere, se creează un conflict de legi cu consecințe în ceea ce privește inclusiv

respectarea normelor Băncii Naționale a României în baza cărora funcționează (cu titlu de exemplu, Curtea reține prevederile art. 52 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, potrivit cărora întreprinderile publice au obligația publicării elementelor esențiale ale tranzacțiilor care ating anumite praguri de valoare, în timp ce art. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 stipulează obligația legală a instituțiilor de credit de a păstra confidențialitatea în relațiile dintre acestea și clienții lor).

26. Astfel, aplicarea concomitentă a celor două legislații, respectiv cea care reglementează activitatea instituțiilor de credit și cea care reglementează guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, afectează însăși funcționarea instituțiilor de credit din punctul de vedere al managementului.

27. Cu privire la urgența reglementării, Curtea observă că respectiva corelare a dispozițiilor legislative menționate intervine într-un domeniu extrem de dinamic în care o astfel de reglementare era necesar să fie adoptată cu celeritate.

28. Totodată, Curtea constată că reglementarea soluției legislative criticate a fost motivată în cadrul preambulului ordonanței de urgență.

29. Prin urmare, fiind respectate cele trei condiții cumulative necesare emiterii ordonanței de urgență cu referire la soluția legislativă criticată, nu se poate constata încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție.

30. Cu privire la criticile de neconstituționalitate raportate la art. 115 alin. (6) din Constituție, Curtea, în jurisprudența sa, a stabilit că se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că „nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale și că nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică. În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”. Curtea a arătat că „verbul «a afecta» este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: «a suprima», «a aduce atingere», «a prejudicia», «a vătăma», «a leza», «a antrena consecințe negative»” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008).

31. În cazul de față, Curtea reține că art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017 conține dispoziții tranzitorii potrivit cărora plata serviciilor prestate până la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență făcând obiectul contractelor încheiate cu experții independenți specializați în recrutarea resurselor umane, în legătură cu procedurile de selecție menționate, se face de către contractant, în condițiile legii. Or, sarcina interpretării și a aplicării diferitelor dispoziții legale care privesc repararea eventualului prejudiciu cauzat respectivilor experți independenți specializați revine instanțelor judecătorești, și nu Curții Constituționale.

32. Așadar, prevederile legale criticate nu încalcă dreptul de proprietate invocat, nici art. 115 alin. (6) din Constituție și, având în vedere că se aplică numai pentru viitor, implicit, nici prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție.

33. Referitor la presupusa încălcare a art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, Curtea reține că, în legătură cu principiul legalității, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție, instanța de contencios constituțional a elaborat o vastă jurisprudență, în acord cu cea în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului. Curtea Constituțională a constatat, de

principiu, că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune ca textul normativ să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, astfel ca, în procesul de interpretare și aplicare a legii, să ofere persoanei vizate o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în *Cauza Sissanis împotriva României*, paragraful 66, sau Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). Legea trebuie să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale, adică prin conținutul enunțat să permită cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, și Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, sau Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în *Cauza Leempoel S.A. ED. Ciné Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

34. Tot pe cale jurisprudențială s-a stabilit, cu valoare de principiu, că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea acestora să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că, deși ar fi de dorit, formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută, având în vedere și necesitatea de asigurare a supleței normei juridice, suplețe care însă nu poate să afecteze previzibilitatea legii. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Așadar, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Așa fiind, rolul decizional conferit

instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016, paragrafele 30 și 31, și Decizia nr. 534 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1172 din 3 decembrie 2020, paragraful 25).

35. Cu privire la principiul securității juridice, instituit, implicit, de art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a statuat că acesta exprimă, în esență, faptul că cetățenii trebuie protejați contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei insecurități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă să o creeze, impunând ca legea să fie accesibilă și previzibilă (Decizia nr. 51 din 25 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2012, sau Decizia nr. 240 din 3 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 12 iunie 2020, paragraful 105). Securitatea juridică a persoanei se definește ca un complex de garanții de natură sau cu valențe constituționale inerente statului de drept, în considerarea cărora legiuitorul are obligația constituțională de a asigura atât o stabilitate firească dreptului, cât și valorificarea în condiții optime a drepturilor și a libertăților fundamentale (Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 68, și Decizia nr. 187 din 17 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 478 din 7 mai 2021, paragraful 65).

36. Curtea observă că dispozițiile art. IV și V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017 nu intră în contradicție unele cu altele. Astfel, art. IV stabilește că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 urmează să se aplice instituțiilor financiare, societăților de servicii de investiții financiare și societăților de administrare a investițiilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, fiind vorba despre întreprinderile publice, persoane juridice române. Ca urmare a exceptării de la art. IV, cu referire la art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, art. V reglementează situația tranzitorie a procedurilor de selecție, stabilind că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 nu vor mai fi aplicabile procedurilor de selecție a membrilor consiliului de administrație, directorilor, membrilor consiliului de supraveghere și membrilor directoratului la instituțiile de credit, declanșate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011. Cu alte cuvinte, începând de la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2017, pentru instituțiile de credit — întreprinderi publice se aplică regulile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006. Or, noțiunea de instituție financiară sau cea de societate de servicii de investiții financiare ori cea de societate de administrare a investițiilor nu este echivalentă cu noțiunea de instituție de credit, ceea ce conduce la concluzia că respectivele prevederi nu sunt contradictorii.

37. Așadar, textele legale corespund exigențelor constituționale mai sus enunțate, fiind previzibile, pentru aceasta fiind nevoie de un firesc proces de interpretare sistematică a legii.

38. În ceea ce privește invocarea art. 67 privind actele juridice și cvorumul legal, art. 73 privind categoriile de legi, art. 108 privind actele Guvernului, Curtea reține că autoarea excepției de neconstituționalitate nu indică în ce constă contrarietatea dintre dispozițiile legale criticate și prevederile constituționale invocate, astfel încât instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța.

39. În consecință, Curtea constată că nu sunt încălcate prevederile constituționale și convenționale invocate.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Transearch International — S.R.L. din comuna Tunari, județul Ilfov, în Dosarul nr. 41.076/3/2017 al Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. IV și V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2017 pentru modificarea art. 1 alin. (1) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome și pentru modificarea art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

**pentru modificarea art. 21 din anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale
nr. 1.002/2016 privind aprobarea schemei de ajutor de stat „Servicii de silvomediu,
servicii climatice și conservarea pădurilor”**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 193.291 din 9.12.2025 întocmit de Direcția generală dezvoltare rurală — Autoritate de management pentru Programul național de dezvoltare rurală, precum și schema de ajutor de stat „Sprijin pentru prima împădurire și crearea de suprafețe împădurite” SA 47012 (2016/XA), modificată și completată prin SA 52220 (2018/XA), SA 56548 (2020/XA) și SA 101987(2022/XA),

în baza prevederilor Programului Național de Dezvoltare Rurală 2014-2020 (PNDR 2014-2020), aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C (2015) 3.508 din 26 mai 2015, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor:

— art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) și (6) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării RURALE, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 21 din anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 1.002/2016 privind aprobarea schemei de ajutor de stat „Servicii de silvomediu, servicii climatice și conservarea pădurilor”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 9 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Valoarea totală estimată a ajutorului de stat acordată în cadrul schemei, angajată pe durata de aplicare a acesteia, este de 118.802.637,02 euro, respectiv 590.959.957,33 lei, din care contribuția FEADR 99.017.500 euro, respectiv 492.542.750,25 lei, iar contribuția națională 19.785.137,02 euro, respectiv 98.417.206,98 lei.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Florin-Ionuț Barbu

București, 9 decembrie 2025.

Nr. 404.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.503
din 10 noiembrie 2025

MINISTERUL
EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
Nr. 6.821 din 3 decembrie 2025

ORDIN
pentru aprobarea Metodologiei
privind asigurarea asistenței medicale a antepreșcolarilor,
preșcolarilor, elevilor din unitățile de învățământ
preuniversitar și studenților din instituțiile de învățământ
superior pentru menținerea stării de sănătate a colectivităților
și pentru promovarea unui stil de viață sănătos

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății nr. 1.503R din 10 noiembrie 2025, având în vedere:

— prevederile art. 10 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— cap. I și III ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale, aprobată prin Legea nr. 174/2011, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 33 alin. (1) lit. d) și ale art. 43 și 52 din Metodologia de organizare și funcționare a creșelor și a altor unități de educație timpurie antepreșcolară, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 566/2022;

— prevederile art. 82 și ale art. 248 alin. (24) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul:

— art. 7 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul educației și cercetării emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind asigurarea asistenței medicale a antepreșcolarilor, preșcolarilor, elevilor din unitățile de învățământ preuniversitar și studenților din instituțiile de învățământ superior pentru menținerea stării de sănătate a colectivităților și pentru promovarea unui stil de viață sănătos, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății și al ministrului educației nr. 2.508/4.493/2023 pentru aprobarea Metodologiei privind asigurarea asistenței medicale a antepreșcolarilor, preșcolarilor, elevilor din unitățile de învățământ preuniversitar și studenților din instituțiile de învățământ superior pentru menținerea stării de sănătate a colectivităților și pentru promovarea unui stil de viață sănătos, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 și 703 bis din 1 august 2023.

Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete

Ministrul educației și cercetării,
Daniel-Ovidiu David

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**privind modificarea și completarea anexei nr. 1
la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea
prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman,
valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate
de către deținătorii de autorizație de punere pe piață
a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii
angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente
pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații
contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări
de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene
și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național
al prețurilor medicamentelor autorizate de punere
pe piață în România, a prețurilor de referință generice
și a prețurilor de referință inovative**

Văzând Referatul de aprobare nr. 1.827R din 5.12.2025 al Direcției farmaceutice și dispozitive medicale din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1284 și 1284 bis din 19 decembrie 2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2) din Normele privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 368/2017, cu modificările și completările ulterioare, prețurile prevăzute în anexa la prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI

ale anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 5.994/2024 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

1. Pozițiile nr. 6104 și 6153 se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Stare	Cod	Denumire produs	Formă	Concentrație	Firma/Țara	DCI	Ambalaj	Gr. alc.	Stat. am.	Preț prod. (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Observații	Valabilitate preț
„6104	N	W70800001	MAG-3 KIT 0,2 mg	KIT PT. PREP. RADIOFARMACEUTICE	0,2 mg	TORUS PHARMA COMPANY — S.R.L. — ROMÂNIA	TC 99M-MERTIATIDUM	Cutie cu 5 kituri	V09CA03		1.991,25	2.041,17	2.327,20	Cant. 105 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 5.12.2026.
6153	N	W69211001	KAMRAB 150 UI/ml	SOL. INJ.	150 UI/ml	TORUS PHARMA COMPANY — S.R.L. — ROMÂNIA	IMUNOGLOBULINĂ ANTIRABICĂ UMANĂ	Cutie cu 1 flac. a 2 ml sol. inj.	J06BB05		1.159,00	1.189,00	1.358,64	Cant. 364 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 31.12.2026.”

2. După poziția nr. 6753 se introduc cinci noi poziții, pozițiile nr. 6754-6758, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Stare	Cod	Denumire produs	Formă	Concentrație	Firma/Țara	DCI	Ambalaj	Gr. alc.	Stat. am.	Preț prod. (lei)	Preț ridicata maximal fără TVA (lei)	Preț amănuntul maximal cu TVA (lei)	Observații	Valabilitate preț
„6754	N	W71514001	ATOVAQUON/PROGUANIL-HYDROCHLORID AL 250 mg/100 mg	COMPR. FILM.	250 mg/100 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	COMBINAȚII (ATOVAQUONUM + PROGUANIL)	Cutie cu 12 compr. film. (3 ani)	P01BB51		75,28	84,31	108,56	Cant. 2.000 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 12.11.2026.
6755	N	W71522001	ISOPROTRACE 10 micrograme	KIT PT. PREP. RADIOFARMACEUTICE	10 micrograme	TORUS PHARMA COMPANY — S.R.L. — ROMÂNIA	GALLIUM (68GA) GOZETOTIDA	Kit cu 5 flac. multidoză cu pulbere	V09IX14		34.745,95	35.123,41	39.415,70	Cant. 200 kituri	Prețurile sunt valabile până la data de 17.11.2026.
6756	N	W71300001	TEPMETKO 225 mg	COMPR. FILM.	225 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	TEPOTINIBUM	Cutie cu blist (A)/PVC-PE-PVdC-PE-PVC) x 60 compr. film. (3 ani)	L01EX21		18.858,24	19.076,82	21.425,88	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.140/2025 Cant. 2 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 17.11.2026.
6757	N	W70381001	PADCEV 30 mg	PULB. PT. CONC. PT. SOL. PERF.	30 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	ENFORTUMABUM VEDOTINUM	Cutie cu 1 flac. x 30 mg pulb. pt. conc. pt. sol. perf. (3 ani)	L01FX13		3.815,35	3.883,50	4.392,65	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1.138/2025 Cant. 24 de cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 6.11.2026.
6758	N	W70382001	PADCEV 20 mg	PULB. PT. CONC. PT. SOL. PERF.	20 mg	CN UNIFARM — S.A. — ROMÂNIA	ENFORTUMABUM VEDOTINUM	Cutie cu 1 flac. x 20 mg pulb. pt. conc. pt. sol. perf. (3 ani)	L01FX13		2.696,75	2.753,71	3.126,04	Autorizație pentru nevoi speciale nr. 1137/2025 Cant. 12 cutii	Prețurile sunt valabile până la data de 6.11.2026.”

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 348

din 6 octombrie 2025

Dosar nr. 937/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Ileana Ruxandra Tircă	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alexandru Răzvan George Popescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina-Gianina Prelipcean	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.797/99/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, iar părțile nu au depus puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Prin Încheierea din 20 martie 2025 pronunțată în Dosarul nr. 2.797/99/2024, Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă din interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) de la cap. I lit. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că la calculul indemnizațiilor convenite pentru perioada concediului de odihnă angajații din cadrul prefecturilor beneficiază de aceleași drepturi salariale și nesalariale (spor condiții vătămătoare) ca cele convenite pentru perioada în care au desfășurat activitate efectiv.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 30 aprilie 2025 cu nr. 937/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit la 6 octombrie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

9. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare*, forma în vigoare la 28.05.2021 (*Legea-cadru nr. 153/2017*)

„Anexa nr. VIII**Familia ocupațională de funcții bugetare «Administrație»
CAPITOLUL I**

(...)

B. Reglementări specifice funcționarilor publici

Art. 1. — (1) Funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar corespunzător timpului lucrat. (...)”

10. *Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare* (*Legea nr. 53/2003 sau Codul muncii*)

„**Art. 150.** — (1) Pentru perioada concediului de odihnă salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent cuvenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă. (...)”

11. *Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 232/2007, cu modificările ulterioare* (Ordonanța Guvernului nr. 6/2007)

„**Art. 22.** — (...) (5) Funcționarii publici beneficiază, pe perioada efectuării concediului anual de odihnă la care sunt îndreptățiți conform legii, de o indemnizație pentru concediul de odihnă. La determinarea indemnizației de concediu de odihnă se vor lua în calcul, pe lângă salariul de bază, și sporurile de care beneficiază, potrivit legii. (...)”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

12. Prin *cererea de chemare în judecată* înregistrată pe rolul Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal la 28.05.2024 cu nr. 2.797/99/2024, Sindicatul „Egalitatea” al Funcționarilor Publici și Personalului Contractual din Administrația Publică („Sindicatul Egalitatea”) a solicitat, pentru membrii de sindicat AA, BB ș.a.m.d., în contradictoriu cu pârâții prefectul județului Iași și Instituția Prefectului — Județul Iași, ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună următoarele: (i) obligarea pârâtului prefectul județului Iași ca, la stabilirea salariului în perioada concediului de odihnă, să aibă în vedere și sporul pentru condiții vătămătoare; (ii) obligarea pârâtei Instituția Prefectului — Județul Iași să calculeze și să plătească diferențele salariale ce rezultă din drepturile salariale pe care le-au încasat membrii de sindicat în perioada concediului de odihnă și drepturile salariale cuvenite conform interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru ultimii trei ani anteriori formulării cererii de chemare în judecată, sume actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, plus dobânda legală aferentă.

13. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a arătat, în esență, că, în fapt, salariul angajaților Instituției Prefectului — Județul Iași este diminuat în perioada concediului de odihnă cu suma corespunzătoare sporului pentru condiții vătămătoare, respectiv 10% din salariul de bază, față de perioada în care se află în activitate la locul de muncă.

14. În drept, reclamantul a invocat prevederile art. 150 alin. (1) din Codul muncii, ale art. 22 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2007, ale Legii-cadru nr. 153/2017, precum și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 23 din 15 noiembrie

2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 20 ianuarie 2022 (*Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 23/2021*).

15. Pârâtul prefectul județului Iași a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat, pe fond, respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată, arătând că din cuprinsul art. 1 alin. (1) de la cap. I lit. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 rezultă intenția clară și fără echivoc a legiuitorului în sensul că acordarea sporului pentru condiții vătămătoare se face corespunzător timpului efectiv lucrat.

16. Tribunalul judecă într-o cauză dintre cele prevăzute de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

17. Prin Încheierea de ședință din 20 martie 2025, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile cumulative prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv: (i) în cauză este vorba despre un litigiu privind stabilirea și plata unor drepturi de natură salarială în beneficiul unor funcționari publici, respectiv angajați ai Instituției Prefectului — Județul Iași; (ii) asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare; prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 23/2021 a fost avută în vedere o altă categorie de funcționari publici, respectiv polițiștii din penitenciare, chestiunea de drept tranșată anterior de instanța supremă nevizând funcționarii publici din cadrul prefecturilor; (iii) soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea de drept de a cărei lămurire se solicită, dat fiind faptul că, prin cererea de chemare în judecată, reclamantii, având calitatea de funcționari publici, invocă tocmai faptul că pârâtul a calculat indemnizațiile de concediu de odihnă fără a lua în considerare sporul pentru condiții vătămătoare, ceea ce a condus la încasarea, în perioada concediului de odihnă, a unui salariu redus față de cel încasat în perioada de activitate.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

18. Părțile nu au formulat puncte de vedere cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

19. Potrivit punctului de vedere exprimat de instanța de trimitere, așa cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii prin Decizia nr. 23/2021 care viza sporul pentru condiții vătămătoare acordat polițiștilor din penitenciare, acest spor are un caracter permanent, iar împrejurarea că acesta se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în condiții de muncă grele, vătămătoare și periculoase constituie doar o modalitate de cuantificare în perioadele de activitate a personalului, fără a avea vreo influență asupra calificării acestuia ca fiind spor cu caracter permanent. Totodată, consecințele condițiilor vătămătoare de muncă repercutate asupra beneficiarilor acestor sporuri nu încetează automat la intrarea acestora în concediu, ci se prelungesc în timp și ulterior, justificând astfel acordarea sporurilor cu caracter de continuitate.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

20. În raport cu întrebarea cu care a fost sesizată instanța supremă în prezentul dosar, nu a fost necesară consultarea jurisprudenței instanțelor naționale.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

21. Art. 1 din cap. I lit. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 a făcut obiectul controlului de constituționalitate, fiind pronunțate de către Curtea Constituțională deciziile nr. 109 din 23 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 27 mai 2021, și nr. 176 din 21 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 10 septembrie 2024, prin care au fost respinse, ca inadmisibile și, respectiv, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate invocate și s-a constatat, printre altele, că dispozițiile art. 1 din cap. I lit. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

22. În mecanismele de unificare a practicii judiciare au fost identificate decizii relevante cu privire la problema de drept ce formează obiectul prezentei sesizări, respectiv:

— *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 23 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 20 ianuarie 2022, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, și a art. 150 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite polițiștilor de penitenciare pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective.”;*

— *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 85 din 17 martie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 6 mai 2025, prin care au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările formulate de Tribunalul Buzău — Secția I civilă și de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, contencios administrativ și fiscal privind lămurirea următoarelor chestiuni de drept: „în interpretarea dispozițiilor art. 150 și 147 din Codul muncii, art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 coroborat cu art. 1 din capitolul I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 și regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 — anexa nr. 1 articolul unic lit. a), să se stabilească dacă sporul pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare în cuantum de 15% din salariul de bază intră în calculul indemnizației de concediu de odihnă și dacă acordarea acestui spor dă dreptul la acordarea unui concediu suplimentar?”; „dacă prevederile art. 1 pct. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, art. 367, 417 și 421 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, art. 147 și art. 150 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii trebuie interpretate în sensul că, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite unor funcționari publici din familia ocupațională de funcții bugetare «Administrație» pentru perioada concediului de odihnă, la calculul indemnizației trebuie avut în vedere sporul pentru condiții de muncă vătămătoare de care aceștia au*

beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective?”;

— *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 107 din 31 martie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 25 aprilie 2025, prin care a fost respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Sporul pentru condiții deosebite de muncă, prevăzut de dispozițiile art. 7 alin. (1) lit. h) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, de care beneficiază reclamanții — personal de specialitate medico-sanitar din cabinetele medicale organizate în grădinițe, școli, unități de învățământ —, se include în baza de calcul al indemnizației aferente concediului de odihnă, conform art. 23 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 10/2008 privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sistemul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale personalului contractual salarizat prin legi speciale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 177/2008, cu modificările și completările ulterioare, și poate determina recalcularea acestei indemnizații din partea angajatorului?”;*

— *Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 119 din 7 aprilie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 21 mai 2025, prin care:*

— a fost admisă sesizarea formulată de Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și s-a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 7 lit. b), f) și i) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 alin. (2) din capitolul II din anexa nr. VI la Legea-cadru nr. 153/2017, majorarea pentru munca suplimentară desfășurată de polițiștii de penitenciare în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, calculată potrivit dispozițiilor art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, nu influențează calculul altor drepturi salariale și nesalariale constând în sumă compensatorie, spor condiții vătămătoare, spor condiții periculoase, ore suplimentare, spor pericol ANP, indemnizație chirie, majorare de 50%.”;

— au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Bihor — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „În interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, și art. 150 alin. (1) și (2) din Legea

nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la calculul indemnizațiilor cuvenite pentru perioada concediului de odihnă, concediului medical, concediului de studii, învoierilor plătite, polițistii de penitenciare beneficiază de aceleași drepturi salariale și nesalariale (sumă compensatorie, spor condiții vătămătoare, spor condiții periculoase, ore suplimentare, spor pericol ANP, indemnizație chirie, valoare majorare 50%) ca acelea cuvenite pentru perioada în care au desfășurat activitate efectivă?”;

— **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 67 din 28 octombrie 2024**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1288 din 19 decembrie 2024, prin care au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în vederea dezlegării următoarelor chestiuni de drept: „Dacă la calculul indemnizațiilor de concediu de odihnă, medical, zilelor de învoire plătită, incapacitate temporară de muncă și oricăror alte concedii plătite acordate salariaților din sistemul Administrației Naționale a Penitenciarelor se iau în calcul sau nu și sporurile de care beneficiază salariații, cum ar fi sporul de condiții grele, condiții vătămătoare, spor izolare, spor de noapte, spor de pază și supraveghere, compensațiile de risc/pericol” și, respectiv, „Dacă la calculul indemnizației de concediu acordate cadrelor didactice, didactice auxiliare și nedidactice pentru perioada 1 ianuarie 2019-30 iunie 2023 se include sau nu și indemnizația de hrană acordată acestora”.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

23. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

24. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, al cărei domeniu de aplicare este conturat expres prin dispozițiile art. 1, prin art. 2 instituindu-se o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

25. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Dacă, în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

26. În contextul normativ expus, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții de admisibilitate a sesizării: (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac; (ii) cauza să facă parte din categoria celor prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze, respectiv litigiul să vizeze fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri

publice, inclusiv obligarea la emiterea actelor administrative sau anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice; (iii) existența unei chestiuni de drept susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, iar soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept; (iv) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

27. Evaluând elementele sesizării, se reține că aceasta a fost formulată într-un litigiu având ca obiect solicitarea unor funcționari publici din cadrul instituției prefectului, întemeiată pe dispozițiile art. 1 alin. (1) din cap. I lit. B din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 150 alin. (1) din Codul muncii și art. 22 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 6/2007, de includere, în calculul indemnizației de concediu de odihnă, a sporului pentru condiții vătămătoare acordat în perioada de activitate efectiv desfășurată de către aceiași funcționari, precum și obligarea pârâtei Instituția Prefectului — Județul Iași la plata diferențelor salariale ce rezultă din drepturile salariale cuvenite membrilor de sindicat reclamant conform interpretării date de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii prin Decizia nr. 23/2021 și drepturile salariale efectiv încasate de către aceștia în perioada concediului de odihnă efectuat, pentru ultimii trei ani anteriori înregistrării acțiunii (28.05.2021-28.05.2024).

28. Așadar, instanța de trimitere a fost investită cu soluționarea unui litigiu care se înscrie în domeniul de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel cum este acesta descris în art. 1 alin. (1) din actul normativ menționat, cererea de chemare în judecată fiind formulată de o categorie a personalului plătit din fonduri publice, care tinde la valorificarea unor drepturi de natură salarială.

29. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în curs de soluționare pe rolul Tribunalului Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, care judecă în faza procesuală a fondului, în virtutea competențelor lui legale conturate prin dispozițiile art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civilă raportate la cele ale art. 269 alin. (1) din Legea nr. 53/2003.

30. De asemenea, este îndeplinită și condiția de admisibilitate ca problema de drept să nu fi făcut obiectul unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

31. Nu este îndeplinită însă a treia condiție de admisibilitate ce vizează existența unei chestiuni de drept, care ar putea face obiect al sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru motivele ce vor fi arătate în continuare.

32. În cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu se definește noțiunea „chestiune de drept”, însă lămurirea acesteia se va face ținând seama de principiile prezentate de legiuitorul delegat în preambulul ordonanței de urgență și de necesitatea completării, conform art. 4 din aceeași ordonanță de urgență, a dispozițiilor speciale ale acesteia cu prevederile dreptului comun cuprinse în Codul de procedură civilă și cu jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dată în interpretarea prevederilor de drept comun, jurisprudență care

a dezvoltat noțiunea autonomă a „chestiunii de drept”, susceptibilă de interpretare pe calea mecanismului hotărârii prealabile.

33. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, alături de alte principii prezentate, legiuitorul delegat a înțeles să țină seama de „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești din România”, apreciindu-se că, în raport cu coordonatele acestui mecanism, aplicarea acestor noi norme legale cu caracter special poate influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, „în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

34. Astfel fiind, reiese neîndoiește ideea că procedura specială prevăzută de ordonanța de urgență prezintă caracteristicile esențiale ale procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, așa cum aceasta este reglementată de dispozițiile de drept comun din art. 519-521 din Codul de procedură civilă, la care se adaugă diferențele specifice menționate expres în conținutul dispozițiilor ordonanței de urgență.

35. Mai mult, spre deosebire de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă care folosesc noțiunea de „chestiune de drept”, în preambulul ordonanței de urgență legiuitorul delegat folosește sintagma „chestiuni dificile de drept”, dorind să sublinieze astfel că doar chestiunile cu un anumit grad de dificultate în drept (și nu orice chestiuni de drept) sunt cele care pot fi obiectul procedurii speciale reglementate de ordonanța de urgență, în acord cu întreaga jurisprudență a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dezvoltată începând cu anul 2013, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, care a instituit acest mecanism de unificare *a priori* a jurisprudenței instanțelor naționale.

36. În plus, potrivit art. 40 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, preambulul reprezintă unul dintre elementele constitutive ale actului normativ (alături de titlu, formula introductivă, partea dispozitivă, formula de atestare a autenticității actului), fiind cel care enunță, în sinteză, scopul și, după caz, motivarea reglementării (conform art. 43 din aceeași lege).

37. Chiar dacă în jurisprudența Curții Constituționale a României s-a statuat că „expunerea de motive, prin prisma art. 1 alin. (5) din Constituție, este un document de motivare necesar în cadrul procedurii de adoptare a legilor, însă, odată adoptată legea, rolul său se reduce la facilitarea înțelegerii acesteia”, expunerea de motive dezvăluie finalitatea urmărită de legiuitor la adoptarea actului normativ, fiind un instrument important în folosirea metodei teleologice. În acest sens, Curtea Constituțională a României a arătat că „expunerea de motive a legii nu este decât un instrument al uneia dintre metodele de interpretare consacrate — metoda de interpretare teleologică. Aceasta presupune stabilirea sensului unei dispoziții legale, ținându-se seama de finalitatea urmărită de legiuitor la adoptarea actului normativ din care face parte acea dispoziție. Astfel, expunerea de motive este doar un instrument din multe altele ale unei metode interpretative. Faptul că aceasta nu este suficient de precisă sau că nu lămurește toate aspectele de conținut ale normei nu duce la concluzia că însăși norma respectivă este neconstituțională pentru acest motiv, ea având

doar o funcție de suport în interpretarea normei adoptate” (Decizia Curții Constituționale a României nr. 285 din 17 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 29 iunie 2023).

38. Rațiunea instituirii condițiilor formale anterior arătate ale sesizării constă în asigurarea îndeplinirii scopului pentru care a fost introdus acest mecanism procedural, respectiv uniformizarea jurisprudenței și asigurarea predictibilității acesteia, fără ca folosirea sa să genereze suspendarea nejustificată a judecării unei cauze, printr-o interpretare arbitrară a necesității declanșării procedurii de către instanța de judecată, cu consecința prelungirii nejustificate a duratei procesului civil și, din această perspectivă, a afectării dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

39. În consecință, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu instituie în sarcina instanțelor specializate în materia prevăzută de art. 1 obligația de a declanșa mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile în orice situație în care este identificată o chestiune de drept ce nu a primit o rezolvare de principiu din partea instanței supreme, ci numai în acele cazuri în care chestiunea de drept în discuție reflectă acele trăsături, cu excepția caracterului noutății, pe care Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept le-a subliniat în mod constant în jurisprudența dezvoltată în aplicarea dispozițiilor art. 519-521 din Codul de procedură civilă, cu care ordonanța de urgență se completează.

40. În situația contrară s-ar ajunge la o delegare, nepermisă, a funcției jurisdicționale a judecătorului cauzei în favoarea instanței supreme, chemată astfel nu să dea dezlegări de principiu asupra unor chestiuni de drept dificile, ci să dea rezolvare unor raporturi juridice concrete, aplicând norma de drept asupra situațiilor factuale punctuale.

41. În acest context, instanța de trimitere a reținut că obiectul litigiului privește stabilirea și plata unor drepturi de natură salarială unor funcționari publici, angajați ai Instituției Prefectului — Județul Iași, precum și faptul că asupra chestiunii de drept supuse dezlegării Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

42. În opinia instanței de trimitere, Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 23/2021 nu este aplicabilă în speță, întrucât a avut în vedere o altă categorie de funcționari publici, respectiv poliștii din penitenciare, chestiunea de drept tranșată prin hotărârea menționată nevizând funcționarii publici din cadrul prefecturilor.

43. Deopotrivă, autorul sesizării a reținut că soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, față de faptul că prin acțiunea introdusă reclamantii, având calitatea de funcționari publici, invocă tocmai calculul eronat al indemnizațiilor de concediu de către părât, fără a lua în considerare sporul pentru condiții vătămătoare, fapt ce a condus la încasarea, pe perioada concediului de odihnă, a unui salariu redus în raport cu cel încasat în perioada în care s-au aflat în activitate.

44. Fără însă a întâmpina vreo dificultate în interpretarea dispozițiilor legale care formează obiectul sesizării, în cuprinsul punctului de vedere exprimat, titularul sesizării a argumentat cu suficientă claritate, invocând statuările obligatorii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii din Decizia nr. 23/2021, că sporul pentru condiții vătămătoare solicitat de reclamantii funcționari publici, angajați

în cadrul instituției prefectului, are un caracter permanent, iar împrejurarea că acesta se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat în condiții de muncă grele, vătămătoare și periculoase constituie doar o modalitate de cuantificare în perioadele de activitate a personalului, fără a avea vreo influență asupra calificării acestuia ca fiind spor cu caracter permanent. Totodată, s-a apreciat asupra caracterului prelungit în timp al consecințelor condițiilor vătămătoare de muncă repercutate asupra beneficiarilor acestor sporuri, aceste consecințe neîncetând automat la momentul intrării în concediul de odihnă, justificând astfel acordarea sporurilor cu caracter de continuitate.

45. În acest context, astfel cum s-a stabilit deja în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, „în condițiile în care instanța de trimitere expune o interpretare clară și argumentată în privința chestiunii de drept în discuție, fără a fi prezentate și argumentate diferite interpretări posibile ale textului legal ori elemente care să conducă la concluzia că acestea ar avea un caracter complex ori precar, imperfect, lacunar ori contradictoriu, nu se poate aprecia că există o veritabilă problemă de drept care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile” (Decizia nr. 50 din 26 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1132 din 24 noiembrie 2022).

46. Devine astfel evident că, întrucât, în cauză, nu se pune problema existenței unei dificultăți de interpretare a unei norme de drept neclare, îndoielnice, sesizarea formulată nu întrunește condiția de admisibilitate ca aceasta să privească o chestiune de drept reală, ci se solicită, în realitate, o rezolvare a însuși raportului litigios și validarea argumentelor prezentate pentru adoptarea soluției. Or, instanța supremă nu poate fi învestită, în cadrul acestei proceduri, cu interpretarea și aplicarea legii la circumstanțele concrete ale cauzei cu a cărei soluționare au fost învestite instanțele, atribut care este și trebuie să rămână în competența acestora.

47. Deopotrivă, evaluarea dificultății chestiunii de drept nu poate fi disociată de existența unor dezlegări anterioare date de instanța supremă în mecanismele de unificare a practicii

judiciare în cazul unor chestiuni de drept asemănătoare, de natură a oferi instanțelor naționale suficiente repere interpretative — inclusiv prin considerentele cu caracter de principiu —, pentru soluționarea cauzelor cu care au fost învestite (Decizia nr. 2 din 8 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 5 aprilie 2021, paragraful 39).

48. Prin raportare la aceste exigențe, instanța supremă constată că sesizarea formulată nu întrunește condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca aceasta să privească o „chestiune de drept” care să fie reală, dificilă, generată de nevoia lămuririi sensului și înțelesului unei norme de drept imperfecte, lacunare sau neclare, aptă să devină sursă a unor interpretări divergente și, pe cale de consecință, a unei jurisprudențe neunitare.

49. Astfel, așa cum a constatat chiar titularul sesizării în cadrul punctului de vedere exprimat asupra chestiunii de drept, prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nr. 23/2021 s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a art. 38 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 462/2006, cu modificările ulterioare, și a art. 150 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea drepturilor bănești cuvenite polițiștilor de penitenciare pentru perioada concediului de odihnă trebuie avute în vedere sporurile pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase de care aceștia au beneficiat în perioada de activitate, corespunzător timpului lucrat în locurile de muncă respective.”, prezentând relevanță considerentele de la paragrafele 101-110 și 114-122.

50. În concluzie, nefiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate, în cazul sesizării de față, mecanismul de unificare a practicii judiciare prin pronunțarea unei hotărâri prealabile care să ofere o dezlegare de principiu nu poate fi activat.

51. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Iași — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.797/99/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, din interpretarea dispozițiilor art. 1 alin. (1) lit. B de la cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că la calculul indemnizațiilor cuvenite pentru perioada concediului de odihnă angajații din cadrul prefecturilor beneficiază de aceleași drepturi salariale și nesalariale (spor condiții vătămătoare) ca cele cuvenite pentru perioada în care au desfășurat activitate efectiv.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 6 octombrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

